

Arrest

nr. 313 384 van 24 september 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 3 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 augustus 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. BOHLALA *loco* advocaat C. DESENFANS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) augustus 1986.

1.2. Verzoeker dient op 25 augustus 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoeker wordt op 21 februari 2024 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 30 april 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de Hawiye-clan, subclan Gaaljecel. U bent geboren op [...] augustus 1986 in Gamboole, in het district Jowhar in de provincie Middle Shabelle in Somalië, waar u tot aan uw vertrek uit Somalië verbleef.

Uw moeder baatte een eethuis uit. Daarnaast hielp u uw moeder bij de verkoop van dieren. Uw broers A., Ab. en I. sloten zich in het verleden aan bij de Macawiisley-militie. A. kwam in november 2018 te overlijden tijdens een gevecht met Al-Shabaab. U werd op 16 augustus 2021 meegenomen door leden van de terreurorganisatie Al-Shabaab. Samen met een tiental andere personen werd u naar een door bommen omringd plein aan de rand van het dorp gebracht. Daar werden jullie beschuldigd tot de Macawiisley te behoren. Jullie ontkenden dit, waarop werd medegedeeld dat jullie dan voor Al-Shabaab dienden te werken. Na het Asr-gebed kwam een auto met drie inzittenden aangereden. Zij gaven vervolgens een toespraak waarin werd gezegd dat de jihad verplicht is. Er werd gevraagd of jullie er klaar voor waren, waarop jullie hen bevestigend antwoordden. Vervolgens ging de auto met de drie inzittenden weer weg. Jullie dienden te wachten op andere auto's. U kreeg echter hevige buikpijn, waarop u door een man met een vuurwapen naar het nabijgelegen bos werd begeleid waar u uw gevoeg mocht doen. Nadien zag u dat de bewaker aan het bellen was. Daaropvolgend besloot u weg te vluchten. Een minuut later werd er naar u geschoten. U kon echter heelhuids ontkomen. Na een nacht te hebben gelopen, kwam u omstreeks 12 uur 's middags aan in de stad Jowhar. Na een gesprek met uw tante, besloot zij u onder te brengen in het huis van een vriendin. Tijdens de nacht werd u uiteindelijk op een vrachtwagen richting Mogadishu geplaatst. Drie dagen later heeft u vanuit Mogadishu Somalië verlaten.

U reisde op 21 augustus 2021 vanuit Somalië per vliegtuig via Ethiopië en een voor u onbekend land naar België. U kwam op 23 augustus 2021 aan in België, alwaar u op 25 augustus 2021 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

U legt geen documenten neer ter staving van uw verzoek om internationale bescherming. Op 7 maart 2024 bezorgde u het CGVS wel enkele correcties als reactie op de notities van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Vooreerst moet er vastgesteld worden dat u de geschetste gedwongen rekrutering niet aannemelijk maakt. Hoewel het CGVS niet ontkent dat Al-Shabaab mensen onder dwang rekruteert, is dit niet de gebruikelijke rekruteringsstrategie. Al-Shabaab geeft namelijk de voorkeur aan rekrutering via sociale druk van de familie of clan, propaganda, indoctrinatie en financiële beloningen, wat meer loyale en betrouwbare strijders oplevert dan bij gedwongen rekrutering. Rekrutering onder dwang gebeurt vaak in bepaalde omstandigheden (bv. wanneer er een gebrek is aan strijders) en vooral in gebieden die volledig gecontroleerd worden door Al-Shabaab. Hierbij vormen adolescenten de belangrijkste doelgroep (zie informatie in het administratieve dossier). Het is dan ook volstrekt onduidelijk waarom Al-Shabaab u, destijds een 35-jarige man wiens drie broers zich bij de Macawiisley aangesloten hadden en waarvan uw broer A. door Al-Shabaab werd vermoord tijdens een gevecht tussen beide groeperingen, als geschikte rekrut zouden beschouwen. Het valt immers te verwachten dat u gezien het lidmaatschap van uw broers bij de Macawiisley en de dood van uw broer A. allerm minst loyaal zou zijn aan de terreurorganisatie Al-Shabaab. De door u voorgehouden gedwongen rekrutering houdt vanuit deze optiek geen steek. U hiermee geconfronteerd, verklaart u dat een persoon volgens Al-Shabaab niet kan worden afgerekend op de acties van iemand anders (CGVS, p. 25). Uw verklaring kan echter niet overtuigen. Daarenboven dient opgemerkt dat u geen weet hebt van andere, grootschalige, gedwongen rekruteringen door Al Shabaab in uw dorp (CGVS, p. 20 en 21). U verklaart dat Al Shabaab in andere gevallen mensen probeerde te overtuigen, maar het in uw specifiek geval ging om een

rekrutering onder dwang (CGVS, p. 21). U laat het echter volledig na om duidelijkheid te scheppen over de beweegredenen van Al Shabaab om bij uw rekruteringspoging anders te handelen. Bovenstaande vaststellingen doet dan ook in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde gedwongen rekrutering.

Daarnaast zijn uw verklaringen over de door Al-Shabaab-leden gehouden toespraak uiterst summier. U zegt namelijk dat twee leden van Al-Shabaab gedurende de periode tussen het Asr-gebed en het Maghrib-gebed een toespraak hebben gegeven (CGVS, p. 24-25). Gevraagd wat zij zeiden, verklaart u dat zij jullie vertelden dat er mensen waren die zich verenigden tegen de islam, waarop zij jullie mededeelden dat de jihad verplicht werd. Daaropvolgend vroegen zij jullie of jullie klaar waren. U gevraagd of zij nog andere zaken hebben gezegd, werpt u op dat zij jullie vertelden dat de islam altijd het belangrijkste zal zijn. Vervolgens zegt u dat zij na de toespraak zijn weggegaan (CGVS, p. 24). Gezegd dat de leden van Al-Shabaab een lange toespraak hebben gehouden en u vervolgens gevraagd of u nog meer kan zeggen over deze toespraak dan het feit dat de jihad verplicht was en de islam zeer belangrijk is, verklaart u vaagweg dat zij al een hele tijd aan het spreken waren en zij elkaar afwisselden. Daaropvolgend stelt u dat dit het belangrijkste was. U gevraagd of zij iets hebben gezegd over het werk dat jullie zouden doen, komt u weerom niet verder dan dat zij jullie vertelden dat jullie getraind zouden worden. Vervolgens ontwijkt u de vraag door uit te leggen dat het woord jihad in een islamitische context betekent dat men deelneemt aan gevechten. Vervolgens werpt u de verschillende soorten gevechten op. Gevraagd over welke jihad zij juist spraken, zegt u vaagweg dat zij daarmee bedoelden om tegen de overheid te vechten. U gevraagd welke functie u zou bekleden binnen de terreurorganisatie Al-Shabaab, dient u het antwoord schuldig te blijven. Gevraagd waar jullie getraind zouden worden, dient u andermaal het antwoord schuldig te blijven (CGVS, p. 25). De woorden van de terreurorganisatie Al-Shabaab overstijgen de vaagheid van het clichébeeld niet. Enige overredingskracht spreekt allerm minst uit deze werkwijze. Het is weinig aannemelijk dat Al-Shabaab door enkele algemeen bekende en niet-uitgewerkte stellingen naar het hoofd van de lokale inwoners te werpen, zij hen trachten te overhalen om hun leven te wijden aan het bestrijden van de Somalische overheid en hun bondgenoten. Uw vage en beperkte verklaringen ondergraven de geloofwaardigheid van uw relaas dan ook danig.

Voorts plaatst het CGVS ernstige vraagtekens bij de geloofwaardigheid van uw ontsnapping. U verklaart namelijk dat u na afloop van de toespraak dringend naar het toilet diende te gaan, waarop u met een gewapend lid van Al-Shabaab naar de nabijgelegen bomen wandelde. Nadien zag u dat het lid van Al-Shabaab aan het bellen was (CGVS, p. 19 en 25), waarop u besloot weg te vluchten. Na een minuut lopen, hoorde u geweerschoten (CGVS, p. 19 en 25-26), maar u kon heelhuids ontkomen (CGVS, p. 26). Gepolst naar de positie van de bewaker, verklaart u dat hij een tiental meter is weggewandeld omdat hij werd afgeleid door zijn gsm (CGVS, p. 19 en 26). Uw verklaringen zijn niet ernstig. Het is namelijk geenszins aannemelijk dat een lid van Al-Shabaab, wiens taak er in deze situatie uitsluitend uit bestond om u in het oog te houden, zich in korte tijd dermate liet afleiden door zijn telefoon dat u moeiteloos kon vluchten. Deze vaststelling doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde gedwongen rekrutering.

Nog dienen enkele opmerkelijke omissies in uw verklaringen voor de DVZ te worden vastgesteld. Zo verklaart u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat u door Al-Shabaab werd meegenomen (teneinde u te rekruteren) en even later kon ontsnappen (CGVS, p. 18-19). U maakte van deze, nochtans essentiële, feiten echter totaal geen gewag in uw verklaringen afgelegd bij de DVZ. U verklaarde er enkel dat u van Al-Shabaab de keuze kreeg om voor de Macawiisley te vechten of om Al-Shabaab te versterken. Daaropvolgend verklaart u dat u zich bij geen van beide wou aansluiten, waarop u heeft besloten om het land te verlaten (zie vragenlijst CGVS, punt 3, vraag 5). U geconfronteerd met het feit dat u bij de DVZ niets heeft gezegd over de vermeende ontvoering of ontsnapping, verklaart u dat men u bij de DVZ had gezegd om beknopt te zijn (CGVS, p. 27). Deze verklaring biedt echter geen verschooning voor de opmerkelijke lacunes in uw verklaringen voor de DVZ (CGVS, p. 27). Zeker gezien men u bij de DVZ uitdrukkelijk heeft gevraagd naar voorbije arrestaties en/of opsluitingen, waarbij u enkel verwees naar uw detentie van een week in 2019 door de Somalische autoriteiten (zie vragenlijst CGVS, punt 3, vraag 1). Deze vaststelling ondermijnt verder de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten.

Wat betreft uw vrees voor een arrestatie door de Somalische autoriteiten teneinde u een bepaalde som geld afhandig te maken, dient te worden vastgesteld dat dat de gegevens die u aanbrengt onvoldoende zwaarwichtig zijn om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, te worden beschouwd. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat het hier om een éénmalig feit gaat, waarvan de gevolgen voor uw persoon beperkt te noemen zijn. U werd in 2019 door de Somalische autoriteiten gearresteerd en een week lang opgesloten. U werd ervan beschuldigd tot Al-Shabaab te behoren. Uiteindelijk werd er 500 dollar betaald, waarna u werd vrijgelaten (CGVS, p. 28-29). Sedertdien heeft u tot aan uw vertrek uit Somalië geen problemen meer gekend daaromtrent. Deze elementen volstaan niet om te spreken van een ernstige bedreiging van uw vrijheid, leven of fysieke integriteit. Tenslotte verklaart u ook tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat het gevaar

uitgaande van de overheid niet vergelijkbaar is met uw vrees voor de terreurorganisatie Al-Shabaab (CGVS, p. 28).

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

Wat betreft de twee correcties als reactie op de notities van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS die u het CGVS op 7 maart 2024 bezorgde, dient te worden vastgesteld dat deze de bovenstaande appreciatie niet kunnen wijzigen. Waar u namelijk tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaart dat uw tante in Jowhar getrouwd is (CGVS, p. 12), past u deze verklaring aan en stelt dat zij weduwe is. Vervolgens stelt u dat zij lang geleden gescheiden is. Verder wenst u te benadrukken dat u de precieze dag van het gevecht tussen de Macawiisley en Al-Shabaab in Gamboole in juli 2021 niet herinnert. U weet wel dat het op het einde van de maand juli was in het jaar 2021. Deze correcties als reactie op de notities van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS kunnen bovenstaande vaststellingen niet in een ander daglicht plaatsen, daar deze geen betrekking hebben op de eerder besproken elementen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS/UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Middle Shabelle te worden beoordeeld.

Middle Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Middle Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Middle Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio Middle Shabelle ligt in het zuidoosten van Somalië en vormt samen met Hiraan de deelstaat Hirshabelle. De hoofdstad van de regio is Jowhar. Het conflict in Middle Shabelle omvat de voortdurende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaabtroepen, met inbegrip van clanmilities. In het laatste kwartaal van 2022 hebben regeringstroepen de regio Middle Shabelle ontruimd van de bolwerken van al-Shabaab en in december 2022 Adan Yabaal, het regionale centrum van de groepering in Middle Shabelle, ingenomen. De controle over andere gebieden blijft betwist.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Middle Shabelle geschat op 961.554 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 127 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (71). Het betreffen voornamelijk aanvallen van al-Shabaab op de aanwezige nationale en internationale strijdkrachten. ACLED noteert onder meer ook nog militaire operaties van het Somalische leger en partners tegen al-Shabaab, interclangevechten en gevechten tussen legereenheden. In de categorie explosions/remote violence is AS verantwoordelijk voor de meerderheid van de 44 geregistreerde incidenten. Al-Shabaab voert vooral aanslagen uit op nationale en internationale strijdkrachten en pleegt enkele gerichte aanslagen op burgers. In de meeste van de geregistreerde aanslagen gebruikt AS geïmproviseerde explosieven (IED's). De overige incidenten zijn luchtaanvallen op AS-doelwitten door de nationale strijdkrachten en hun internationale partners (US AFRICOM, ATMIS). Bij de 12 geregistreerde incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against civilians), noteert ACLED enkele moorden en ontvoeringen door AS, schietincidenten door de Abgalclanmilities, de Shiidleclanmilitie, onbekende gewapende groepen en het Somalische leger. ACLED

noteert in totaal 766 dodelijke slachtoffers in de regio Middle Shabelle door het geweld. De meeste slachtoffers registreert ACLED onder de categorie battles met 655 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, politieagenten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of (inter)clanconflicten. Soms vallen er burgerslachtoffers. In de verslagperiode klasseert ACLED 17 incidenten onder de noemer civilian targeting met 16 burgerdoden in de categorie violence against civilians en 13 in de categorie explosions/remote violence. De meerderheid van de intern ontheemden die vluchtten omwille van conflict/onveiligheid, droogte en overstromingen, hervestigt zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Middle Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Middle Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Middle Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Middle Shabelle. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van artikel 17 en 27 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het KB PR CGVS), van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag) en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens meent hij dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout.

Hij verstrekt volgende toelichting bij zijn middel:

“Volgens artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet: [...]

Volgens deze bepaling moet er, rekening houdend met het specifieke profiel van verzoeker, een grondige analyse uitgevoerd worden van de relevante informatie die door verzoeker werd voorgelegd. Dit werd in casu niet correct gedaan. De verwerende partij begaat hier een manifeste appreciatiefout door telkens de meest nadelige interpretatie voor verzoeker te weerhouden (RvS - arrest 104.820 van 18 maart 2002) en een gedeeltelijke analyse van de relevante feiten.

In voorkomend geval, miskent het CGVS de noties van vluchteling (artikel 48/3) en van subsidiaire bescherming (artikel 48/4); tevens is de motivatie van de bestreden beslissing onvoldoende door telkens de meest nadelige interpretatie voor de verzoeker te weerhouden (RvS - arrest nr. 104.820 van 18 maart 2002).

4.1 Aangaande de geloofwaardigheid van zijn relaas

In haar beslissing trekt de verwerende partij de herkomst van verzoeker in twijfel om zijn relaas als ongeloofwaardig te beschouwen en hem de vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus niet toe te kennen.

Volgens de verwerende partij kan er geen geloof gehecht worden aan het relaas van verzoeker wegens zijn lacunaire verklaringen.

Als voorafgaande opmerking vindt de verzoekende partij dat het onderzoek gebrekkig was.

Verwerende partij heeft dus niet voldaan aan haar zorgvuldigheidsplicht. In dit verband, ter herinnering, stelt de Handvest van het persoonlijke onderhoud dat: [...]

Deze laatste eis is vergelijkbaar met de zorgvuldigheidplicht van de administratie.

Ter herinnering: [...]

Voorts is verzoeker van mening dat de door het CGVS gevolgde cascade-redenering het onmogelijk maakt zijn problemen aan te tonen, ook al zijn deze verklaringen in wezen consistent en zonder tegenstrijdigheden.

Hij is van mening dat, ook al bestaat er nog enige twijfel over de oorsprong van verzoeker, de geloofwaardigheid van zijn problemen met H. en zijn familie toch moet worden geanalyseerd.

Uw Raad beoordeelde in dit verband tevens meermaals dat het risico objectief primeerde op de soms onduidelijkere verklaringen over bepaalde aspecten van een relaas: [...]

Volgens vaste rechtspraak: [...]

De bestreden beslissing bevat echter geen andere argument om het relaas als ongeloofwaardig te beschouwen, met uitzondering van de grief over de gebrekkige verklaringen van de verzoeker over de verkoop van de grond.

Verzoekende partij vindt de grief van het CGVS subjectieve en ongegrond, en als gevolg, moet die grief worden verworpen.

Rekening houdend met zijn verklaringen en de afwezigheid van enige andere gegrond argument van de verwerende partij, is verzoeker van mening dat zijn relaas als geloofwaardig en vastgesteld moet worden beschouwd.

Op basis van de hieronder uitleggingen, meent de verzoekende partij bovendien, ten eerste, dat hij een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn asielaanvraag aannemelijk te maken en, ten tweede, dat hem het voordeel van twijfel toegekend moet worden. Er zijn immers voldoende elementen om zijn verklaringen als vastgesteld te beschouwen.

4.1.1 Aangaande de bestreden beslissing

Ten eerste verwijt de verwerende partij verzoeker dat hij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd tussen zijn verklaringen aan de DVZ en het CGVS over zijn ontvoering door AlShabaab en zijn ontsnapping.

Verzoeker volhardt dat de verklaringen die hij gedurende zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS afgelegd heeft, correct en volle zijn. Hij beweert dat tijdens zijn interview bij DVZ, zei de Protection Officer verzoeker dat hij kort moest zijn en dat hij meer tijd zal hebben bij het CGVS.

Volgens de verzoekende partij is het noodzakelijk om rekening te houden met de voorwaarden waaronder deze onderhouden bij DVZ plaatsvinden, en het gehoorverslag van DVZ niet zo strikt te lezen.

Inderdaad zijn de omstandigheden van het onderhoud heel vaak moeilijk, frustrerende (in lawaai, soms meerdere mensen in hetzelfde kantoor, soms geen mogelijkheid om de verklaringen te herlezen, etc.) en de kandidaten worden onder druk gezet om niet in detail te treden en de feiten kort samen te vatten.

Bovendien hebben asielzoekers vaak nog nooit een advocaat ontmoet, en ze zien niet de noodzaak in om te eisen dat hun verklaringen worden herlezen, om voorzichtig te zijn over wat er in deze vragenlijst is geschreven, en om alle relevante aspecten van hun verzoek beknopt te presenteren. Soms zijn ze zelfs verplicht om te tekenen zonder dat ze de vragenlijst kunnen herlezen, of zonder dat de tolk het terugleest.

In dit verband melden veel asielzoekers pas later, met name tijdens hun onderhoud bij het CGVS, fouten, correcties en omissies met betrekking tot de inhoud van de vragenlijst. Velen ondertekenen ook documenten zonder ze deze te lezen (bvb de documenten om in aanmerking te komen voor rechtsbijstand). Bovendien worden zij niet bijgestaan door hun raadsman tijdens hun onderhoud bij DVZ, zodat het onmogelijk is om de manier waarop het onderhoud werd gehouden te controleren.

Daaraan moet worden toegevoegd dat verzoeker een zeer lange en traumatische migratiereis heeft gemaakt, waarmee de verwerende partij onvoldoende rekening heeft gehouden.

Naast het trauma en de vermoeidheid was de verzoeker erg gestrest tijdens zijn onderhoud. Verzoeker legde trouwens, tijdens het laatste onderhoud met zijn raadsman, uit dat hij niet verwachtte dat het persoonlijk onderhoud zo moeilijk zou worden en zo geestelijk en lichamelijk vermoeiend.

Al deze elementen gecombineerd moeten ertoe leiden dat wij uiterst voorzichtig zijn bij de analyse van de verklaringen van verzoeker.

Als gevolg van de bovenstaande opmerkingen, is de verzoekende partij van mening dat de asielinstanties bijzonder flexibel en aanpasbaar moeten zijn met betrekking tot de inhoud van deze vragenlijsten.

Ten tweede is de verwerende partij er niet van overtuigd dat verzoeker door Al-Shabaab onder dwang werd gerekruteerd.

De verzoeker wenst te bevestigen wat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS heeft gezegd en beweert hij dat de gebeurtenissen zich hebben afgespeeld zoals hij ze aan het CGVS heeft beschreven.

In het onderhavige geval stelt de verwerende partij zich tevreden met het op volstrekt subjectieve wijze in twijfel trekken van verzoekers verklaringen, zonder de inhoud van verzoekers verklaringen echt te bekritisieren.

Uiteindelijk formuleerde het CGVS dus geen grief of ernstige inconsistentie met betrekking tot de feitelijke inhoud van deze opmerkingen over de ondervonden problemen van verzoeker met Al-Shabaab. In dit

verband moet opgemerkt worden dat de Raad al de gelegenheid heeft gehad om dit soort redenering te bekritisieren: [...]

In tegenstelling tot de verwerende partij zijn wij van mening dat de verklaringen van verzoeker volkomen plausibel lijken.

Temeer daar benadrukt moet worden dat, in tegenstelling tot wat de verwerende partij beweert, Al-Shabaab aan gedwongen rekrutering doet, ook al is dit niet hun normale praktijk: [...]

Deze objectieve bewijzen bevestigen de verklaringen van de verzoeker over de poging van Al-Shabaab om hem te rekruteren, en spreken dus tegelijkertijd de beweringen van de verwerende partij tegen.

De verwerende partij was ook van mening dat zij niet voldoende was overtuigd door het relaas van verzoeker over zijn vlucht, met name vanwege de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen.

Bij lezing van de notities van verzoekers persoonlijk onderhoud heeft de protection officer verzoeker echter geenszins met deze onwaarschijnlijkheden geconfronteerd.

Ter herinnering, artikel 17, §2, van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot vaststelling van de procedure voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en van zijn werking bepaalt dat : [...]

Dit artikel is duidelijk en verplicht de protection officer die vaststelt dat de asielzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt - wat volgens de verwerende partij het geval lijkt te zijn - om de asielzoeker te confronteren om de ernst en relevantie van deze schijnbare tegenstrijdigheid vast te stellen: [...]

Bijgevolg was het volgens ons de plicht van de protection officer om verzoeker te ondervragen over deze schijnbare tegenstrijdigheid, zodat zij zich kon verantwoorden, quod non, en haar verklaringen kon verduidelijken. Bijgevolg is de verwerende partij haar verplichting krachtens artikel 17, lid 2, van het Koninklijk Besluit van 2003 niet nagekomen.

In tegenstelling tot wat de verwerende partij beweert, wenst verzoeker erop te wijzen dat deze vrezen in geval van terugkeer naar Somalië reëel en voldoende ernstig zijn om bescherming van de Belgische autoriteiten te vereisen. Overigens is het voor de beoordeling van de vrezen van verzoeker voor terugzending naar Somalië belangrijk bepaalde essentiële beginselen uit de Proceduregids in herinnering te brengen : [...]

De persoonlijke vrezen van verzoekers zijn echter gebaseerd op een objectieve context die niet kan worden verborgen of betwist: de veiligheidssituatie in Somalië is zeer zorgwekkend en gevaarlijk voor burgers (zie infra). Benadrukt moet worden dat vrees zowel vanuit een objectief als een subjectief perspectief moet worden geanalyseerd. Het UNHCR-handboek met procedures en criteria stelt in dit verband duidelijk dat : [...]

De verzoekende partij betreurt dat het subjectieve element van vrees in de bestreden beslissing niet in aanmerking wordt genomen en beoordeeld. Het is duidelijk dat hun persoonlijke achtergrond van groot belang is voor de beoordeling van deze vrezen.

In het licht van deze verschillende factoren zijn de vrezen van verzoeker dus volkomen gerechtvaardigd en gegrond.

4.1.2 Aangaande het voordeel van de twijfel

Indien Uw Raad zou beslissen dat er twijfel is omtrent de geloofwaardigheid van het relaas van verzoekende partij, past het te vermelden dat het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties meer bepaald het principe van het voordeel van de twijfel, als criterium voor het onderzoek van de beschermingsvraag weerhoudt;

Zowel de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen als Uw Raad hebben reeds herhaaldelijk verduidelijkt dat zelfs wanneer de verklaringen van een verzoeker niet volstaan om alle opgemerkte incoherenties weg te nemen (Zie met name VBC Vdd. 16 november 2009, RvV 28 januari 2009, nr. 22.144 en RvV 2 oktober 2008, nr. 16.891): [...]

Inderdaad, [...]

Uw Raad heeft trouwens reeds de mogelijkheid gehad naar dit principe te verwijzen om te besluiten tot de geloofwaardigheid van het relaas van de verzoekende partij (zie titel van voorbeeld: RVV, n° 28.972 dd. 23 juni 2009; RVV, n° 18.937 dd. 20 november 2008, RVV n° 27.489 dd. 19 mei 2009.)

4.2 Toekenning van de subsidiaire bescherming op basis van zijn problemen

4.2.1 Kwalificatie

In casu heeft verzoeker zijn land verlaten omdat hij omdat hij ter dood veroordeeld werd door Al-Shabaab.

Een asielzoeker wie niet aannemelijk zou maken dat hij, persoonlijk en wegens zijn ras, zijn godsdienst, het behoren tot een bepaald sociaal groep, zijn politieke overtuigingen en/of zijn nationaliteit, een gegronde vrees voor vervolging heeft in zijn land van herkomst, wel in aanneming kan komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in geval er zwaarwegende gronden bestaan "[...]" en die geen beroep tot bescherming kan of wil doen op zijn eigen autoriteiten omwille de risico tot het lopen van dergelijke schade.

De ernstige schade meer bepaald in de paragraaf 2 van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet zijn:

- doodstraf of executie, of,

- foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst, of,
- ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.
Dit komt neer op een ernstige schade in de zin van Artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, die ook verboden is krachtens artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens (EVRM) en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (EU-Handvest).
Hierboven hebben wij aangetoond dat de grieven van de Commissaris generaal onvoldoende zijn om de ernst van de vrees die verzoeker heeft ondergaan in vraag te stellen.
Deze elementen zorgen ervoor dat verzoeker een reëel risico tot ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b), van de vreemdelingenwet.

4.2.2 Toepassing van Artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet

Zou Uw Raad van mening zijn dat de vervolgingen ten aanzien van verzoeker geloofwaardig en genoeg vastgesteld zijn, moet Artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet worden toegepast.

Dit artikel is zo geschreven : [...]

Het feit dat verzoeker in het verleden reeds werd vervolgd leidt tot het vermoeden dat verzoeker in geval van terugkeer opnieuw zal worden vervolgd, en keert de bewijslast om.

In casu heeft het CGVS echter niet aangetoond dat er geen risico meer bestaat dat deze vervolgingen in geval van terugkeer opnieuw zullen gebeuren, of dat verzoekster toegang aan effectieve bescherming van de overheden zal hebben.

De bestreden beslissing moet ten minste worden vernietigd.

4.3 Toekenning van de subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet als gevolg van de veiligheidssituatie in Somalië

Louter subsidiaire orde, vraagt verzoeker dat hij de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend in overeenstemming met het artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980.

Artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: [...]

De verwerende partij maakt dus uiteindelijk geen specifiek analysis van de veiligheidssituatie, en dus van de toekenning van de subsidiaire bescherming op basis van Artikel 48/4, § 2, c), omdat verzoeker niet aannemelijke heeft gemaakt dat hij uit Gamboole (regio Middle Shabelle) afkomstig is, en als gevolg, het onmogelijk is dergelijke analysis te doen.

In hoofdorde, meent de verzoekende partij dat hij genoeg heeft aangetoond dat zij uit Gamboole afkomstig is en dat de veiligheidssituatie in de provincie de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus rechtvaardigt.

Het begrip van « internationaal of binnenlands gewapend conflict » werd als volgt gedefinieerd door het Hof van Justitie in een arrest Diakité: [...]

Het Hof maakte in dit arrest tevens duidelijk dat de definitie van dit begrip in de zin van de Kwalificatierichtlijn verschilt van diens definitie in internationaal humanitair recht: [...]

Het Hof stelt nog dat dit onderscheid ertoe leidt dat de erkenning van het bestaan van een gewapend conflict in de zin van de Kwalificatierichtlijn niet ondergeschikt mag worden gemaakt aan een bepaald organisatieniveau van de aanwezige strijdkrachten of aan een bepaalde duur van het conflict: [...]

Bovendien herinnert het Hof aan zijn arrest Elgafaji, waarin het stelde dat het centraal element wat dit betreft de mate van willekeurig geweld is: [...]

Hieruit kan worden afgeleid dat de centrale vraag wat betreft de toepassing van art. 48/4, § 2, c) Vreemdelingenwet tot de situatie in Somalië niet zozeer te maken heeft met het al dan niet bestaan van een situatie van gewapend conflict in het land, maar wel met de intensiteit van het geweld en de mate van willekeurigheid van dit geweld.

Volgens verschillende bronnen kan er niet worden uitgesloten dat er in Somalië sprake is van een intern gewapend conflict. [...]

De aanwezigheid van Al-Shabaab in de regio is bevestigd door veel bronnen. Bijvoorbeeld : [...]

Deze aanwezigheid van Al-Shabaab heeft geleid tot veel gevechten tussen de strijdkrachten van de overheden en Al-Shabaab.

Uit de beschikbare informatie blijkt het dat het geweld, in het bijzondere gepleegd door Al-Shabaab, als willekeurig kan worden beoordeeld: [...]

In 2016, waren er slechts 27 incidenten tegen burgers, en in 2017 (van januari tot augustus), 22 incidenten. Het aantal heeft dus meer dan gedubbeld (EASO « Country of Origin Information Report Somalia Security situation », december 2017, p.105, beschikbaar op <https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/publications/coi-somalia-dec2017lr.pdf>).

In september 2022, waren meer dan 430 burgers al die dat jaar overleed in het conflict.

Verzoekende partij is van mening dat het geweld van hoge intensiteit in Somalië is : [...]

Verzoeker terugsturen naar Ceel Dheer zou hem dus automatisch in gevaar brengen.

Zelfs in de hoofdstad zijn onlangs veel mensen gedood : [...]

- In oktober 2022 werden 100 mensen gedood door autobommen (REUTERS, « Car bombs at busy Somalia market intersection killed at least 100, president says », 31 oktober 2022, <https://www.reuters.com/world/africa/somalia-president-least-100-people-killed-car-bombs-2022-10-30/>);

- Op 23 januari 2023, enkele dagen voor de instelling van het beroep, heeft een door AlShabaab geplaatste bom mensen gedood in de hoofdstad (North Africa Post, "Somalia: scores killed in al-Shabab bomb attack on Mogadishu mayor's office", 23 january 2023, <https://northafricapost.com/64614-somalia-scoreskilled-in-al-shabab-bomb-attack-on-mogadishu-mayors-office.html>);

- Zelfs in door de regering heroverde steden zijn aanvallen van Al-Shabaab-leden nog steeds frequent en dodelijk (REUTERS, « Somalia's al Shabaab attacks base in town it had lost, kills seven », 20 january 2023, <https://www.reuters.com/world/africa/somalias-al-shabaab-attacks-base-town-itrecently-lost-kills-least-five-2023-01-20/>);

- Voor de periode januari-juli 2023 telt ACLED in totaal 290 incidenten in de categorieën battles, explosions/remote violence en violence against civilians. Voor de vorige verslagperiode juli-december 2022 registreerde ACLED er in totaal 368.105 Het aantal battles daalt van 240 in de vorige verslagperiode naar 146 in de huidige. Het aantal incidenten die ACLED noteert onder de categorieën explosions/remote violence en violence against civilians nemen toe in de huidige verslagperiode: van 70 naar 82 voor de explosions/remote violence en van 58 naar 62 voor violence against civilians.

In het hele land worden nog steeds willekeurige aanvallen uitgevoerd.

Het aantal geweldincidenten fluctueert maar blijft altijd hoog. Gezien de aanvallen en de aanslagen van deze vorige maanden, is het geweld tegen deze burgers niet doelgericht omdat dat geweld elke persoon zonder onderscheid kan aanraken (en niet alleen leden van de politie, van het leger of een speciaal populatiegroep).

Dat willekeurig geweld veroorzaakt een ernstige bedreiging van het leven van de verzoekster in het zin van artikel 48/4, §2 onder c van de Vreemdelingenwet.

Door een complete en grondige lezing van de verschillende informaties zou Uw Raad aanmoedigen om op zijn minst de subsidiaire beschermingsstatus te herkennen aan de verzoeker op basis van artikel 48/4, §2, b) of c) van de Vreemdelingenwet.

In subsidiaire orde, indien Uw Raad van mening is dat de herkomst van verzoeker niet wordt bewezen, is de verzoekende partij van mening dat de motivering van de verwerende partij in ieder geval in strijd blijft met Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en Artikel 3 EVRM.

Volgens Artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet: [...]

Volgens Artikel 51 van de Vreemdelingenwet: [...]

De verzoekende partij is van mening dat de weigering van de verzoekende partij om te voldoen aan zijn medewerkingsplicht, de verwerende partij niet vrijwaart van een analyse van het risico van schending van artikel 3 EVRM of artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer.

Artikel 3 van het EVRM bevat immers de absolute recht geen foltering of vernederende en/of onmenselijke behandelingen te ondergaan. Artikel 3 EVRM voorziet geen enkel uitzondering (vaste rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, o.a., EHMR, Soering t. Verenigd Koninkrijk, 7 juli 1989, verzoek. N° 14038/88; EHRM, Vilvarajah e.a. t. Verenigd Koninkrijk, 30 oktober 1991; EHMR, Chahal t. Verenigd Koninkrijk, 16 november 1996, verzoek. N° 22414/93; EHRM, Ahmed t. Oostenrijk, 17 december 1996, verzoek. N° 25964/94 ; EHRM, Saadi t. Italië, 28 februari 2008, verzoek. N° 37201/06 ; EHRM, M.S.S t. België en Griekenland, 21 januari 2011; EHRM, Husseinie t. Zweden, 13 oktober 2011, verzoek. N° 10611/09; RvV, arrest 128 564, 128 540 en 128 565 dd. 2 september 2014) en verplicht de staten de nodige maatregelen te nemen om enige schending van deze recht te vermijden, ongeacht dat de schending veroorzaakt wordt door een overheidsactor of door een particulier (EHRM, Chahal t. Verenigd Koninkrijk, 15 november 1996; EHRM, H.L.R. t. Frankrijk, 29 april 1997, verzoek. N° 24573/94 de welke vermeldt dat [...]). Zo oordeelde de Raad van State in een arrest 96.643 dd. 19 juni 2001 dat artikel 3 EVRM, de lidstaten verplichtte het recht die door deze bepaling beschermt word niet te schenden maar ook de schendingen ervan te voorkomen (CE, n° 96.643, 19 juin 2001, Adm. Publique, 09/2001, 154 – 155).

De eerbiedigen van Artikel 3 van het EVRM hebben als gevolg dat de Staat verplicht is na te gaan of een door haar genomen maatregel niet in strijd is met het recht op leven en het verbod aan foltering en onmenselijke of vernederende behandelingen (Cass. 16 maart 2000, in T. Vreemdelingenrecht, 2001, vol. 24 en in Jaarboek Mensenrechten 1998 – 2000, p. 31). Het is de taak van verweerder om grondig en zorgvuldig na te gaan of een asielzoeker een risico loopt op een schending van de rechten voortvloeiend uit artikelen 2 en 3 van het EVRM in zijn land van herkomst (EHRM, MSS c. Belgique et Grèce, 21 januari 2011 Y c. Russie, 4 december 2008 ; Saadi c. Italie, 28 februari 2008 ; Vilvarajah et autres c. Royaume-Uni, 30 oktober 1991 ; Cruz Varas et autres c. Suède, 20 maart 1991).

Het CGVS moet dus nagaan of de terugkeer van een verzoekende partij naar zijn land van herkomst ten gevolge van een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, geen risico zou lopen, in hoofde van de asielzoeker tot een schending van één of meerdere fundamentele rechten.

In casu heeft de verwerende partij het verzoek om internationale bescherming van verzoeker afgewezen, slechts op basis van een afwezigheid van geloofwaardigheid van zijn herkomst provincie.

De Somalische herkomst ervan is echter hierboven aangetoond.

Zelfs als er verschillen tussen de regio's bestaan, is de situatie in Somalia in algemeen zeer precaire: [...]

In dit verband bevestigt het periodieke rapport van Amnesty International gepubliceerd in 2023 dat: [...]

Uit het rapport blijkt dat burgers vaak het slachtoffer zijn van aanslagen door zowel terroristische groeperingen (Al-Shabaab) als door wetshandhavinginstanties die deze aanvallen proberen te bestrijden: [...]

Human Rights Watch heeft in dezelfde zin vastgesteld in een rapport gepubliceerd in januari 2020 dat: [...]

De US Department of State (USDOS) besluit in zijn periodieke report – Country Report on Human Rights (11.02.2020) dat : [...]

De VN Security Council heeft op 13 August 2020 verklaard dat : [...]

Betreffende het dagelijkse leven van de inwoners van Somalië is het veel beïnvloed door de geweld maar ook door de voedselonveiligheid. Bij voorbeeld kunnen we in het vorige UK COI verslag lezen dat: [...]

Deze kwalitatieve criteria zijn even belangrijk als het aantal geweldincidenten of het aantal doden. Immers, volgens de jurisprudentie van de Europees Hof voor de rechten van de Mens [...]

Ten slotte is er een humanitaire crisis (overal) in Somalië : [...]

Een terugkeer naar Somalië zou dus naar een schending van Artikel 3 kunnen leiden. Het risico is bevestigd door een aantal bronnen. Gelet op die veiligheidssituatie in Somalië, is de verzoekende partij van mening dat de verwerende partij ten minste een mogelijk gebied van terugkeer moest overwegen, zodat de terugkeer niet Artikel 3 EVRM schendt.

Ter herinnering is het de taak van de verwerende partij om grondig en zorgvuldig na te gaan of een asielzoeker een risico loopt op een schending van de rechten voortvloeiende uit artikelen 2 en 3 van het EVRM in zijn land van herkomst.

In dit verband is het meest logische dat verzoeker zal worden teruggestuurd naar Mogadishu. Het verslag van UNHCR stelt echter vast dat Mogadishu niet automatisch een goede vestigingsalternatief is : [...]

Voorts verwijst verzoeker naar de bovengenoemde bronnen en recente gebeurtenissen.

Gezien het objectieve risico van vernederende of onmenselijke behandeling in geval van terugkeer naar Somalië, als gevolg van de veiligheidssituatie in Somalië.

De verzoeker moet als gevolg een bescherming krijgen. Daarvoor dient verzoeker de vluchtelingstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toegekend te worden.

IN CONCLUSIE

Ten gevolge van het bovenstaande, moet er worden beoordeeld dat de argumenten van het CGVS onvoldoende, inadequaet en verkeerd zijn om een negatieve beslissing te kunnen nemen wat betreft de herkomst van de verzoeker en zijn problemen met Al-Shabaab.

De bestreden beslissing moet ten minste vernietigd worden om naar het CGVS terug te sturen voor verdere onderzoek van zijn problemen met Al-Shabaab.

De verzoekende partij is echter van mening dat zijn verklaringen moeten als aannemelijk en geloofwaardig beschouwd worden, indien nodig op basis van het voordeel van twijfel.

Rekening houden met de veiligheidssituatie in Somalië en in andere steden, zijn er ook genoeg elementen om zijn vrees voor ernstige schade in geval van terugkeer als aannemelijk te beschouwen.

De verzoeker moet als gevolg een bescherming krijgen"

2.2. Verzoeker voegt ter ondersteuning van zijn verzoekschrift volgende rapporten met werkende weblinks bij:

- EASO « Country of Origin Information Report Somalia Security situation », december 2017 (beschikbaar op <https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/publications/coisomalia-dec2017lr.pdf>) ;

- EASO « Country of Origin Information Report Somalia Security situation », February 2023 (beschikbaar op : https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf);

- COI focus, "Somalië Overzicht veiligheidsincidenten", 21.12.2023, beschikbaar op : https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie._overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf) ;

- COI focus, "SOMALIË - Veiligheidssituatie in Mogadishu", 23.10.2023, beschikbaar op : https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie._veiligheidssituatie_in_mogadishu_20231023.pdf) ;

- UK Home Office, "Country Policy and Information Note Somalia (South and Central): Security and humanitarian situation", November 2020 (beschikbaar op https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/933801/Somalia-Sec_Hmtn_Sitn_-_CPIN_-_v5.0e.pdf) ;

- Amnesty International, "Somalia – 2019", (beschikbaar op <https://www.ecoi.net/en/document/2028288.html>) ;

- HRW, "World Report 2020 – Somalia", 14.01.2020 (beschikbaar op <https://www.ecoi.net/en/document/2022682.html>) ;

- USDOS, "Country Report on Human Rights Practices 2019 – Somalia", 11.03.2020 (beschikbaar op <https://www.ecoi.net/en/document/2026344.html>) ;
- UN Security Council, "Situation in Somalia, Report of the Secretary-General", 13.08.2020, S/2020/798 (beschikbaar op: <https://www.ecoi.net/en/document/2036555.html>) ;
- Radio France international, "Somalia: At Least Five Killed in Shabaab Raid On Mogadishu Hotel", 01.02.2021 (beschikbaar op: <https://allafrica.com/stories/202102010583.html>) ;
- GardaWorld, "Somalia: IED blast reported in Mogadishu's Abdi Aziz district", 28.11.2020 (beschikbaar op <https://www.garda.com/fr/crisis24/alertes-desecurite/404671/somalia-ied-blast-reported-in-mogadishu-abdi-aziz-district-november-28>) ;
- Garda World, "Somalia: Emerging reports of explosion in Mogadishu", 28.11.2020 (beschikbaar op <https://www.garda.com/fr/crisis24/alertes-de-securite/404371/somalia-emerging-reports-of-explosion-in-mogadishu-november-27>) ;
- Critical Threats, "Gulf of Aden Security Review", 20.11.2020 (beschikbaar op <https://www.criticalthreats.org/briefs/gulf-of-aden-security-review>) ;
- Al Arabiya, "Five killed in Mogadishu restaurant suicide attack, say Somali police", 17.11.2020 (beschikbaar op <https://english.alarabiya.net/en/News/middleeast/2020/11/17/Five-killed-in-Mogadishu-restaurant-suicide-attack-say-Somalipolice>) ;
- VoAfrrique, « Trois morts dans un attentat suicide à Mogadiscio » , 09.09.2020 (beschikbaar op <https://www.voaafrique.com/a/trois-tu%C3%A9s-dans-un-attentatsuicide-dans-un-restaurant-de-mogadiscio/5577031.html>) ;
- Al-Jazeera, "Several killed in suicide bombing outside mosque in Somalia", 11.09.2020, (beschikbaar op <https://www.aljazeera.com/news/2020/09/11/several-killed-in-suicidebombing-outside-mosque-in-somalia/>) ;
- BBC, "Mogadishu attack: Somali troops end deadly siege at Elite Hotel", 17.08.2020 (beschikbaar op <https://www.bbc.com/news/world-africa-53798834>) ;
- AfricaNews, "Somalie: 2 morts dans un attentat", 03.08.2020 (beschikbaar op <https://fr.africanews.com/2020/08/03/somalie-2-morts-dans-un-attentat/>) ;
- Crisis Group, "Tracking Conflict Worldwide", July 2020 (beschikbaar op https://www.crisisgroup.org/crisiswatch/database?location%5B%5D=12&date_range=custom&from_month=07&from_year=2020&to_month=07&to_year=2020) ;
- Libération, « Mogadiscio frappé par un nouvel attentat aveugle » 29.12.2019 (beschikbaar op https://www.liberation.fr/planete/2019/12/29/mogadiscio-frappe-par-un-nouvel-attentat-aveugle_1771302) ;
- UK Home Office, "Country Policy and Information Note Somalia (South and Central): Security and humanitarian situation", November 2020, pp. 53-54 (beschikbaar op https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/933801/Somalia-Sec_Hmtn_Sitn_-_CPIN_-_v5.0e.pdf) ;
- AOA, "Somalia: Two attacks leave at least 20 dead and 19 injured in Somalia's Lower Shabelle region", 29 juli 2022, <https://reliefweb.int/report/somalia/two-attacks-leave-at-least-20-dead-and-19-injured-somalias-lowershabelle-region-27-july>;
- REUTERS, « Car bombs at busy Somalia market intersection killed at least 100, president says », 31 oktober 2022, <https://www.reuters.com/world/africa/somaliapresident-least-100-people-killed-car-bombs-2022-10-30/>;
- North Africa Post, "Somalia: scores killed in al-Shabab bomb attack on Mogadishu mayor's office", 23 januari 2023, <https://nortiafricapost.com/64614-somalia-scoreskilled-in-al-shabab-bomb-attack-on-mogadishu-mayors-office.html>;
- REUTERS, « Somalia's al Shabaab attacks base in town it had lost, kills seven », 20 januari 2023, <https://www.reuters.com/world/africa/somalias-al-shabaab-attacks-base-town-it-recently-lost-kills-least-five-2023-01-20/>;
- OCHA, "Somalia: The Cost of Inaction", juli 2022, <https://reliefweb.int/report/somalia/somalia-cost-inactionjuly-2022>.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.4. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker kennis heeft van de motieven van de bestreden beslissing, aangezien hij deze inhoudelijk bekritiseert. Derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht voldaan. De inhoudelijke kritiek, die verzoeker op de motieven uit, houdt in dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

3.5. In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. De beoordeling

4.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1.1. Verzoeker verklaart zijn herkomstland te hebben verlaten omwille van een poging tot gedwongen rekrutering door Al-Shabaab. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, dat door verzoeker niet wordt betwist.

4.1.2. De commissaris-generaal oordeelt in de bestreden beslissing dat er geen geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden vluchtrelaas, omdat:

(a) verzoeker de gedwongen rekrutering niet aannemelijk maakt waarbij (i) niet ontkend wordt dat Al-Shabaab mensen gedwongen rekruteert, maar de door verzoeker omschreven rekruteringsstrategie niet de gebruikelijke is; (ii) het volstrekt onduidelijk is waarom Al-Shabaab verzoeker, een 35-jarige man wiens drie broers zich bij de Macawiisley aangesloten hadden en waarvan één broer gedood werd door Al-Shabaab, als een geschikte rekrut zouden beschouwen; (iii) wanneer verzoeker hiermee wordt geconfronteerd, hij stelt dat een persoon volgens Al-Shabaab niet kan worden afgerekend op de acties van iemand anders maar deze verklaring niet kan overtuigen; (iv) verzoeker geen weet heeft van andere grootschalige gedwongen rekruteringen door Al-Shabaab en (v) hij geen duidelijkheid schept over de beweegredenen van Al-Shabaab om hem gedwongen te rekruteren terwijl hij verklaarde dat in andere gevallen Al-Shabaab mensen probeerde te overtuigen om zich bij hen aan te sluiten;

(b) verzoekers verklaringen over de toespraak van de Al-Shabaableden uiterst summier zijn, waarbij (i) gevraagd of hij nog meer hierover kon vertellen buiten het feit dat ze hadden gezegd dat de jihad verplicht was en de islam zeer belangrijk, hij vaagweg verklaarde dat de Al-Shabaableden een hele tijd aan het spreken waren en zij elkaar afwisselden en dat hij daarmee het belangrijkste gezegd had; (ii) gevraagd of de Al-Shabaableden iets hadden gezegd over het werk dat hij zou moeten doen, verzoeker niet verder komt dan te stellen dat ze hem hadden verteld dat hij getraind ging worden, waarna hij de vraag ontwijkt door uit te leggen dat het woord jihad in een islamitische context betekent dat men deelneemt aan gevechten en vervolgens verschillende soorten gevechten opsomde; (iii) gevraagd over welke jihad de Al-Shabaableden juist spraken verzoeker niet verder komt dan vaagweg te stellen dat zij hiermee bedoelden dat hij tegen de overheid moest vechten; (iv) gevraagd naar welke functie hij zou bekleden binnen de terreurorganisatie Al-Shabaab, moest verzoeker het antwoord schuldig blijven en (v) het weinig aannemelijk is dat Al-Shabaab door enkele algemeen bekende en niet-uitgewerkte stellingen te verkondigen, verzoeker en zijn medegevangenen trachten te overhalen om hun leven te wijden aan het bestrijden van de Somalische overheid en hun bondgenoten;

(c) er ernstige vraagtekens kunnen worden geplaatst bij de geloofwaardigheid van verzoekers ontsnapping, waarbij het geenszins aannemelijk is dat een lid van Al-Shabaab, wiens taak er uitsluitend uit bestond

verzoeker in het oog te houden terwijl hij tussen de bomen naar het toilet ging, zich in korte tijd dermate liet afleiden door zijn telefoon dat verzoeker moeiteloos kon vluchten;

(d) er enkele opmerkelijke omissies in zijn verklaringen voor de DVZ werden vastgesteld waarbij (i) hij tijdens het persoonlijk onderhoud bij de commissaris-generaal verklaarde dat hij door Al-Shabaab werd meegenomen om hem te rekruteren en even later kon ontsnappen, maar van deze feiten geen melding heeft gemaakt tijdens zijn gehoor bij de DVZ waar hij enkel verklaarde dat hij van Al-Shabaab de keuze kreeg om voor de Macawiisley te vechten of om zich bij Al-Shabaab aan te sluiten, waarna hij stelde dat hij besloot het land te verlaten en (ii) wanneer hij geconfronteerd werd tijdens het persoonlijk onderhoud met het feit dat hij bij de DVZ zijn ontvoering door Al-Shabaab en zijn ontsnapping niet vermeld had, hij verklaarde dat er bij de DVZ werd gezegd dat hij beknopt moest zijn maar deze verklaring geen verschuiving biedt voor de opmerkelijke lacunes in zijn verklaringen bij de DVZ, zeker gelet op het feit dat er bij de DVZ uitdrukkelijk werd gevraagd naar voorbije arrestaties en opsluitingen en hij hier enkel verklaarde dat hij een week was vastgehouden door de Somalische autoriteiten in 2019;

(e) de elementen die verzoeker aanbrengt over zijn vrees voor een arrestatie door de Somalische autoriteiten met als doel hem een bepaalde som geld afhandig te maken, onvoldoende zwaarwichtig zijn om te spreken van vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, waarbij (i) uit verzoekers verklaringen blijkt dat het om een éénmalig feit ging waarvan de gevolgen voor zijn persoon beperkt waren aangezien hij in 2019 voor één week lang werd opgesloten nadat hij gearresteerd werd door de Somalische autoriteiten en hij ervan beschuldigd werd tot Al-Shabaab te behoren en hij vrijkwam na het betalen van 500 dollar; (ii) sinds die ene arrestatie tot aan zijn vertrek uit Somalië, verzoeker geen problemen meer gekend heeft met de Somalische overheid en (iii) verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud ook verklaarde dat het gevaar uitgaande van de overheid niet vergelijkbaar is met zijn vrees voor de terreurorganisatie Al-Shabaab.

4.1.3. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

4.1.4. De Raad stelt vast dat verzoeker er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

4.1.5. Wat betreft verzoekers gedwongen rekrutering, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar hij vaststelt dat: *“Vooreerst moet er vastgesteld worden dat u de geschetste gedwongen rekrutering niet aannemelijk maakt. Hoewel het CGVS niet ontkent dat Al-Shabaab mensen onder dwang rekruteert, is dit niet de gebruikelijke rekruteringsstrategie. Al-Shabaab geeft namelijk de voorkeur aan rekrutering via sociale druk van de familie of clan, propaganda, indoctrinatie en financiële beloningen, wat meer loyale en betrouwbare strijders oplevert dan bij gedwongen rekrutering. Rekrutering onder dwang gebeurt vaak in bepaalde omstandigheden (bv. wanneer er een gebrek is aan strijders) en vooral in gebieden die volledig gecontroleerd worden door Al-Shabaab. Hierbij vormen adolescenten de belangrijkste doelgroep (zie informatie in het administratieve dossier). Het is dan ook volstrekt onduidelijk waarom Al-Shabaab u, destijds een 35-jarige man wiens drie broers zich bij de Macawiisley aangesloten hadden en waarvan uw broer A. door Al-Shabaab werd vermoord tijdens een gevecht tussen beide groeperingen, als geschikte rekrut zou beschouwen. Het valt immers te verwachten dat u gezien het lidmaatschap van uw broers bij de Macawiisley en de dood van uw broer A. allerminst loyaal zou zijn aan de terreurorganisatie Al-Shabaab. De door u voorgehouden gedwongen rekrutering houdt vanuit deze optiek geen steek. U hiermee geconfronteerd, verklaart u dat een persoon volgens Al-Shabaab niet kan worden afgerekend op de acties van iemand anders (CGVS, p. 25). Uw verklaring kan echter niet overtuigen. Daarenboven dient opgemerkt dat u geen weet hebt van andere, grootschalige, gedwongen rekruteringen door Al Shabaab in uw dorp (CGVS, p. 20 en 21). U verklaart dat Al Shabaab in andere gevallen mensen probeerde te overtuigen, maar het in uw specifiek geval ging om een rekrutering onder dwang (CGVS, p. 21). U laat het echter volledig na om duidelijkheid te scheppen over de beweegredenen van Al Shabaab om bij uw rekruteringspoging anders te handelen. Bovenstaande vaststellingen doet dan ook in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde gedwongen rekrutering.”* Verzoeker verwijst verder naar landeninformatie waarin wordt beschreven dat gedwongen rekrutering voorkomt, doch noch de commissaris-generaal, noch de Raad betwisten dat gedwongen rekrutering bestaat. Wel wordt terecht aangegeven dat dit niet de gebruikelijke rekruteringswijze van Al-Shabaab betreft. Uit de bronnen van de commissaris-generaal blijkt wel degelijk dat Al-Shabaab gebruik maakt van gedwongen rekrutering, maar dat dit eerder via sociale druk van de familie of clan, propaganda, indoctrinatie en financiële beloningen gebeurt. Er zijn inderdaad, zoals verzoeker correct stelt, uitzonderingen mogelijk op de gebruikelijke rekruteringswijze van Al-Shabaab. Het is echter aan verzoeker om *in concreto* aan te tonen dat en waarom er in zijn geval werd afgeweken van deze gebruikelijke rekruteringswijze, waartoe hij evenwel in gebreke blijkt. De Raad benadrukt in deze dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen, zoals *in casu*. Noch de commissaris-generaal, noch de

Raad moet bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn. Het komt daarentegen aan verzoeker toe om de feiten die hij aanhaalt en waarop hij zijn vrees voor vervolging steunt *in concreto* aannemelijk te maken en met betrekking tot de inconsistenties en onaannemelijkheden waarop wordt gewezen in de motivering van de bestreden beslissing een logische en afdoende uitleg of verklaring te bieden, waartoe hij evenwel in gebreke blijft. Verzoeker slaagt er niet in aannemelijk te maken dat er in zijn geval wel degelijk sprake was van gedwongen rekrutering, in de door hem geschetste omstandigheden. Hij was immers bij de poging tot gedwongen rekrutering al 35 jaar, terwijl Al-Shabaab vooral adolescenten gedwongen rekruteert (zie AD, map cgvs landeninformatie, "EUAA Somalia *Targeted profiles*", september 2021, p. 17). Verder kan er ook op gewezen worden dat verzoeker allerminst als een loyale rekrut kon beschouwd worden, aangezien zijn broers zich alle drie hadden aangesloten bij de Macawiisley, de tegenstander van Al-Shabaab en zijn broer A. zelfs gedood werd tijdens een gevecht met Al-Shabaab. Verzoeker verklaarde ook geenszins een bijzonder interessant (militair) profiel te hebben, dat hem specifiek waardevol maakte voor Al-Shabaab. Deze vaststellingen doen ernstige twijfels rijzen bij de geloofwaardigheid van verzoekers vluchtrelaas.

4.1.6. Wat betreft zijn ontvoering door Al-Shabaab en zijn ontsnapping, volhardt verzoeker in zijn verklaringen die hij heeft afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Door louter te volharden in de verklaringen die hij heeft afgelegd bij het CGVS doet hij geen afbreuk aan de vaststelling van de commissaris-generaal dat hij bij de DVZ niet vermeld heeft dat hij werd meegenomen door Al-Shabaab om hem te rekruteren maar dat hij uiteindelijk ontsnapt is. Het algemene en ongefundeerde betoog in het verzoekschrift dat er communicatieproblemen waren bij het gehoor bij de DVZ en verzoekers nog geen advocaat hebben gezien, doet op geen enkele wijze afbreuk aan de concrete vaststelling *in casu* dat verzoeker aan het begin van zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS heeft bevestigd dat hij geen opmerkingen had bij het gehoor bij DVZ, dat hij hier alle elementen heeft kunnen aanhalen die aanleiding hebben gegeven tot zijn vertrek uit Somalië (zie NPO, p. 5). Ook uit het verslag van het gehoor bij de DVZ blijkt dat zijn verklaringen hem werd voorgelezen in het Somalisch en dat hij middels het plaatsen van zijn handtekening bevestigd heeft dat zijn verklaringen, zoals zij in dit verslag werden genoteerd en aan hem voorgelezen, juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen (zie AD, "Vragenlijst CGVS", p. 2). Verzoeker kan zich dan ook niet op de omstandigheden van het gehoor bij de DVZ beroepen om de vaststellingen aangaande het niet-vermelden van zijn ontvoering door Al-Shabaab en zijn ontsnapping, te vergoelijken. Dat verzoeker er niet in slaagt om coherente verklaringen af te leggen over deze essentiële elementen van zijn vluchtrelaas doet twifelen aan zijn geloofwaardigheid. De commissaris-generaal kan dan ook worden bijgetreden waar hij vaststelt dat: *"Nog dienen enkele opmerkelijke omissies in uw verklaringen voor de DVZ te worden vastgesteld. Zo verklaart u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat u door Al-Shabaab werd meegenomen (teneinde u te rekruteren) en even later kon ontsnappen (CGVS, p. 18-19). U maakte van deze, nochtans essentiële, feiten echter totaal geen gewag in uw verklaringen afgelegd bij de DVZ. U verklaarde er enkel dat u van Al-Shabaab de keuze kreeg om voor de Macawiisley te vechten of om Al-Shabaab te versterken. Daaropvolgend verklaart u dat u zich bij geen van beide wou aansluiten, waarop u heeft besloten om het land te verlaten (zie vragenlijst CGVS, punt 3, vraag 5). U geconfronteerd met het feit dat u bij de DVZ niets heeft gezegd over de vermeende ontvoering of ontsnapping, verklaart u dat men u bij de DVZ had gezegd om beknopt te zijn (CGVS, p. 27). Deze verklaring biedt echter geen verschuiving voor de opmerkelijke lacunes in uw verklaringen voor de DVZ (CGVS, p. 27). Zeker gezien men u bij de DVZ uitdrukkelijk heeft gevraagd naar voorbije arrestaties en/of opsluitingen, waarbij u enkel verwees naar uw detentie van een week in 2019 door de Somalische autoriteiten (zie vragenlijst CGVS, punt 3, vraag 1). Deze vaststelling ondermijnt verder de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten."* Waar verzoeker nog stelt dat hij een zeer lange en traumatische reisroute heeft afgelegd en erg gestrest was tijdens zijn interview en persoonlijk onderhoud, wijst de Raad erop dat elk interview en persoonlijk onderhoud stress en emoties met zich meebrengen en de *protection officer* houdt hiermee rekening, maar *in casu* zijn er geen gegevens voorhanden dat bijzonder veel stress verzoeker verhinderd heeft coherente, nauwkeurige en geloofwaardige verklaringen af te leggen. Zo heeft hij bij de vragenlijst inzake de bijzondere procedurele noden ontkennend geantwoord op de vraag of er volgens hem bepaalde elementen of omstandigheden voorhanden zijn die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken (zie AD, "Vragenlijst procedure noden", vraag 1). Verzoeker heeft ook nergens in de loop van de procedure melding gemaakt van het gegeven dat hij zodanig gestresseerd zou zijn of mentale problemen zou hebben, dat dit hem zou verhinderen om coherente en concrete verklaringen af te leggen. Er liggen dan ook geen gegevens voor, op grond waarvan kan worden vastgesteld dat er in hoofde van verzoeker een specificiteit bestond, die de commissaris-generaal ertoe noopte om een bijzondere vraagstelling te hanteren. Er liggen zo ook geen medische stukken voor. Bovendien ontslaat het gegeven dat een verzoeker mogelijks stress kan ervaren hem niet van de plicht zijn relaas zo volledig en correct mogelijk uiteen te zetten. De Raad stelt vast dat verzoeker tijdens het gehoor bij de DVZ of tijdens het persoonlijk onderhoud ook nooit vermeld heeft dat hij moeilijkheden had met zich bepaalde zaken te herinneren. Verzoeker kan te dezen bezwaarlijk volstaan met zijn algemene, ongefundeerde en niet nader geconcretiseerde beweringen.

4.1.7. Wat betreft verzoekers vage verklaringen over de toespraak van de Al-Shabaableden, zijn ontsnapping van Al-Shabaab en zijn vrees ten aanzien van de Somalische autoriteiten, wijst de Raad er nog op dat

verzoeker de beoordeling van de commissaris-generaal op deze punten volledig onbesproken laat in zijn verzoekschrift. De Raad treedt de beoordeling van de commissaris-generaal dan ook bij waar deze op goede gronden vaststelt dat: *“Daarnaast zijn uw verklaringen over de door Al-Shabaab-leden gehouden toespraak uiterst summier. U zegt namelijk dat twee leden van Al-Shabaab gedurende de periode tussen het Asr-gebed en het Maghrib-gebed een toespraak hebben gegeven (CGVS, p. 24-25). Gevraagd wat zij zeiden, verklaart u dat zij jullie vertelden dat er mensen waren die zich verenigden tegen de islam, waarop zij jullie mededeelden dat de jihad verplicht werd. Daaropvolgend vroegen zij jullie of jullie klaar waren. U gevraagd of zij nog andere zaken hebben gezegd, werpt u op dat zij jullie vertelden dat de islam altijd het belangrijkste zal zijn. Vervolgens zegt u dat zij na de toespraak zijn weggegaan (CGVS, p. 24). Gezegd dat de leden van Al-Shabaab een lange toespraak hebben gehouden en u vervolgens gevraagd of u nog meer kan zeggen over deze toespraak dan het feit dat de jihad verplicht was en de islam zeer belangrijk is, verklaart u vaagweg dat zij al een hele tijd aan het spreken waren en zij elkaar afwisselden. Daaropvolgend stelt u dat dit het belangrijkste was. U gevraagd of zij iets hebben gezegd over het werk dat jullie zouden doen, komt u weerom niet verder dan dat zij jullie vertelden dat jullie getraind zouden worden. Vervolgens ontwijkt u de vraag door uit te leggen dat het woord jihad in een islamitische context betekent dat men deelneemt aan gevechten. Vervolgens werpt u de verschillende soorten gevechten op. Gevraagd over welke jihad zij juist spraken, zegt u vaagweg dat zij daarmee bedoelden om tegen de overheid te vechten. U gevraagd welke functie u zou bekleden binnen de terreurorganisatie Al-Shabaab, dient u het antwoord schuldig te blijven. Gevraagd waar jullie getraind zouden worden, dient u andermaal het antwoord schuldig te blijven (CGVS, p. 25). De woorden van de terreurorganisatie Al-Shabaab overstijgen de vaagheid van het clichébeeld niet. Enige overredingskracht spreekt allerm minst uit deze werkwijze. Het is weinig aannemelijk dat Al-Shabaab door enkele algemeen bekende en niet-uitgewerkte stellingen naar het hoofd van de lokale inwoners te werpen, zij hen trachten te overhalen om hun leven te wijden aan het bestrijden van de Somalische overheid en hun bondgenoten. Uw vage en beperkte verklaringen ondergraven de geloofwaardigheid van uw relaas dan ook danig.*

Voorts plaatst het CGVS ernstige vraagtekens bij de geloofwaardigheid van uw ontsnapping. U verklaart namelijk dat u na afloop van de toespraak dringend naar het toilet diende te gaan, waarop u met een gewapend lid van Al-Shabaab naar de nabijgelegen bomen wandelde. Nadien zag u dat het lid van Al-Shabaab aan het bellen was (CGVS, p. 19 en 25), waarop u besloot weg te vluchten. Na een minuut lopen, hoorde u geweerschoten (CGVS, p. 19 en 25-26), maar u kon heelhuids ontkomen (CGVS, p. 26). Gepolst naar de positie van de bewaker, verklaart u dat hij een tiental meter is weggewandeld omdat hij werd afgeleid door zijn gsm (CGVS, p. 19 en 26). Uw verklaringen zijn niet ernstig. Het is namelijk geenszins aannemelijk dat een lid van Al-Shabaab, wiens taak er in deze situatie uitsluitend uit bestond om u in het oog te houden, zich in korte tijd dermate liet afleiden door zijn telefoon dat u moeiteloos kon vluchten. Deze vaststelling doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde gedwongen rekrutering.

[...]

Wat betreft uw vrees voor een arrestatie door de Somalische autoriteiten teneinde u een bepaalde som geld afhandig te maken, dient te worden vastgesteld dat dat de gegevens die u aanbrengt onvoldoende zwaarwichtig zijn om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, te worden beschouwd. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat het hier om een éénmalig feit gaat, waarvan de gevolgen voor uw persoon beperkt te noemen zijn. U werd in 2019 door de Somalische autoriteiten gearresteerd en een week lang opgesloten. U werd ervan beschuldigd tot Al-Shabaab te behoren. Uiteindelijk werd er 500 dollar betaald, waarna u werd vrijgelaten (CGVS, p. 28-29). Sederdien heeft u tot aan uw vertrek uit Somalië geen problemen meer gekend daaromtrent. Deze elementen volstaan niet om te spreken van een ernstige bedreiging van uw vrijheid, leven of fysieke integriteit. Tenslotte verklaart u ook tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat het gevaar uitgaande van de overheid niet vergelijkbaar is met uw vrees voor de terreurorganisatie Al-Shabaab (CGVS, p. 28).”

4.1.8. Wat betreft het veralgemeend betoog van verzoeker dat de beoordeling van zijn verklaringen op subjectieve wijze heeft plaatsgevonden, benadrukt de Raad dat verzoeker geen concrete gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat de commissaris-generaal bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het Commissariaat-generaal onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van een verzoeker. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

4.1.9. De Raad stelt vast dat verzoeker zich voor het overige beperkt tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,

waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerd vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog verwijst naar de twijfels over zijn oorsprong en de problemen met H. en zijn familie, gaat de Raad ervan uit dat deze verwijzingen een materiële vergissing betreffen. Verzoekers oorsprong wordt immers niet betwist en verzoeker maakte nooit melding van problemen met een genaamde H. en zijn familie.

4.1.10. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoekers individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Somalië kan blijken. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

4.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.2.1. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker brengt geen elementen aan op grond waarvan kan worden vastgesteld dat zijn vluchtrelaas zou beantwoorden aan de situaties voorzien in artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet. De Raad wijst erop dat de loutere verwijzing naar de humanitaire situatie in Somalië geen betrekking heeft op verzoekers persoon en aldus niet volstaat om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar Somalië met socio-economische of humanitaire moeilijkheden riskeert te worden geconfronteerd die uitgaan van een actor in de zin van artikel 48/5, §1, van de Vreemdelingenwet.

4.2.2. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker afkomstig is uit de regio Middle Shabelle, zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie aldaar dient beoordeeld te worden.

4.2.3. De commissaris-generaal maakt volgende beoordeling van de veiligheidssituatie: *“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.*

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire

beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Middle Shabelle te worden beoordeeld.

Middle Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Middle Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Middle Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio Middle Shabelle ligt in het zuidoosten van Somalië en vormt samen met Hiraan de deelstaat Hirshabelle. De hoofdstad van de regio is Jowhar. Het conflict in Middle Shabelle omvat de voortdurende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaabtroepen, met inbegrip van clanmilities. In het laatste kwartaal van 2022 hebben regeringstroepen de regio Middle Shabelle ontruimd van de bolwerken van al-Shabaab en in december 2022 Adan Yabaal, het regionale centrum van de groepering in Middle Shabelle, ingenomen. De controle over andere gebieden blijft betwist.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Middle Shabelle geschat op 961.554 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 127 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (71). Het betreffen voornamelijk aanvallen van al-Shabaab op de aanwezige nationale en internationale strijdkrachten. ACLED noteert onder meer ook nog militaire operaties van het Somalische leger en partners tegen al-Shabaab, interclangevechten en gevechten tussen legereenheden. In de categorie explosions/remote violence is AS verantwoordelijk voor de meerderheid van de 44 geregistreerde incidenten. Al-Shabaab voert vooral aanslagen uit op nationale en internationale strijdkrachten en pleegt enkele gerichte aanslagen op burgers. In de meeste van de geregistreerde aanslagen gebruikt AS geïmproviseerde explosieven (IED's). De overige incidenten zijn luchtaanvallen op AS-doelwitten door de nationale strijdkrachten en hun internationale partners (US AFRICOM, ATMIS). Bij de 12 geregistreerde incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against civilians), noteert ACLED enkele moorden en ontvoeringen door AS, schietincidenten door de Abgalclanmilitie, de Shiidleclanmilitie, onbekende gewapende groepen en het Somalische leger. ACLED noteert in totaal 766 dodelijke slachtoffers in de regio Middle Shabelle door het geweld. De meeste slachtoffers registreert ACLED onder de categorie battles met 655 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, politieagenten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of (inter)clanconflicten. Soms vallen er burgerslachtoffers. In de verslagperiode klasseert ACLED 17 incidenten onder de noemer civilian targeting met 16 burgerdoden in de categorie violence against civilians en 13 in de categorie explosions/remote violence. De meerderheid van de intern ontheemden die vluchtten omwille van conflict/onveiligheid, droogte en overstromingen, hervestigt zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Middle Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Middle Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Middle Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Middle Shabelle. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

4.2.4. Na analyse van de beschikbare landeninformatie, treedt de Raad voormelde beoordeling van de veiligheidssituatie bij. Deze beoordeling is gebaseerd op actuele landeninformatie. Verzoeker brengt geen objectieve landeninformatie bij die deze beoordeling doorprikt. Verzoeker beperkt zich tot het bijbrengen van dezelfde landeninformatie omtrent de algemene veiligheidssituatie in Somalië en informatie die in lijn ligt met de bevindingen van de commissaris-generaal. Verzoeker gaat niet in op de motieven in de bestreden beslissing aangaande de beoordeling van zijn persoonlijke omstandigheden, in het licht van het risico om meer dan andere burgers het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Deze motieven worden door de Raad bijgetreden.

4.2.5. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Middle Shabelle een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

4.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch

machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.5. Wat de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet betreft, wijst de Raad er nog op dat het weerlegbaar vermoeden vervat in dit artikel pas ontstaat wanneer de reeds ondergane vervolging of ernstige schade door de verzoeker om internationale bescherming afdoende is aangetoond conform de principes vastgelegd in artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, namelijk aan de hand van bewijsstukken of, bij gebrek hieraan, volgens de cumulatieve voorwaarden ter zake bepaald, wat allerm minst het geval is gebleken. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas, kan de schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet dienstig worden aangevoerd.

4.6. Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 17, § 2 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 (thans gewijzigd door het Koninklijk besluit van 27 juni 2018 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen) wijst de Raad erop dat deze bepaling voorziet dat de commissaris-generaal, in de mate van het mogelijke, de verzoeker om internationale bescherming dient te confronteren met tegenstrijdigheden.

In het Verslag aan de Koning bij voormeld Koninklijk besluit van 27 juni 2018 kan echter ook worden gelezen dat *“Het vaststellen van tegenstrijdigheden tijdens het gehoor zelf is echter niet steeds mogelijk. De ambtenaar is daarom niet verplicht om de asielzoeker op te roepen voor een nieuw gehoor ten einde hem te confronteren met tegenstrijdigheden die slechts later aan het licht zijn gekomen. (...) Dit artikel belet de Commissaris-generaal overigens niet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid of op grond van de vaststelling dat een relevant element ter staving van de aanvraag ontbreekt en waarmee de asielzoeker niet geconfronteerd werd.”* Voormelde bepaling belet de commissaris-generaal aldus niet om een beslissing te nemen op grond van tegenstrijdigheden of het ontbreken van een relevant element ter staving van het verzoek en waarmee de verzoeker niet geconfronteerd werd. Verder dient erop gewezen dat het feit dat verzoeker niet met de inconsistenties tussen zijn verklaringen werd geconfronteerd geen afbreuk doet aan het bestaan ervan. Bovendien heeft verzoeker, gezien de devolutieve werking van huidig beroep, middels zijn verzoekschrift ook de mogelijkheid om toelichting te verschaffen met betrekking tot de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, mogelijkheid waarvan hij ook gebruik heeft gemaakt doch waarmee hij de Raad niet heeft weten te overtuigen, zie *supra* (cfr. RvS 5 juni 2019, nr. 244.696).

4.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig september tweeduizend vierentwintig door:

N. DENIES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES